

Napodpisani so dopisi na tiskaju. Pripisana se pisma tiskaju po 5 avci svaki redak. Oglasi od 6 redak stavejo po 10 nč., za svaki redak više o 10 nč.; ili u službu opozivanja pogodbe sa upravom. Novci so bili poštarskom naputnicom (as-sogno postale) na administraciju "Naša Sloga". Imo, prosime i naši, štih pošt. vratia točno označiti.

Komu list nedodje na vremenu, ceka to javni odpravnitvitu u otvorenem plamu, na kome se ne pišta poštarnica, aki se izvama napisati:

"Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a neologa sve pokvaru". Nar. Pos.

Poziv na predplatu.

Iztekla je oto i davnojasta godina štihom naš list na krilo milog nam roda. Stupili smo hvala Bogu u dvadeset godinu. Pozivljiv narod na novu predplatu, čvrsto se nadamo, da će nam ostati vjorni svi starli pomognici i predplatnici, i da će se k ovim pridružiti i oni, koji to do sada nisu mogli ili htjeli.

Predplata s poštarnom za celu godinu stoji za imućnje fr. 5., a za sejčku fr. 2. Za pol godinu polovicu, Izvan carovne za poštarnu višo. Novco no troba šljati u zaprečenom listu, jer je prodružno, nego poštarskom naputnicom (*Vaglia postale*).

Buduđu da nam se bilo više putova novce u razno svrhe, mićimo svekoga, da uvjek točno naznači, što je za predplatu, što za što drugo.

I ovom egdom molimo našo dužniku, da već jednom zadovolje svojoj dužnosti, jer niko lično ni pravno list primati a ne plaćati ga.

Proporučujemo napokon svim rođajubom, da nam dopisuju iz svojih krajeva po istini sve, što misle, da može narodu koristiti.

Uprava „Naša Sloga“.

Stranka reda.

III.

Ono što bijalo rečeno o Pazinu — mestu u Istri — vriedi također za Buzet, Žminj itd.

Ostavimo se malko kod ovih dvih občinah, kojima su do najnovijeg doba upravljali naši narodni protivnici.

Občina Žminj sa svojim pot huda stanovnicu jest skoro najdiča hrvatska občina Istra. Osim 4—5 krajolskih obitelji i par narodnih admotnika u samom Žminju, svi ostali občinari jesu zgodni Hrvati. Od potle su ustavljeno današnje vjistine občine, upravljala je Žminjom narodna stranka samo jedno trogodišće. Ne slgom zastupstvu, nipošto zlom upravom, ukoristio se narodni protivnici oduzev, što milom Štih silom, hrvatskoj stranci upravu občine. Tadađu naši zastupstvo izručilo je protivnikom občinskog imetka u posjedu i novcu, da se jo moglo občinom lično upravljati bez ikakvog občinskog nameta. No talijanska stranka mjesto upravljanja počela razpravljati, te do mala nestada občinskih Šumah i senočaših, a občinski novac u državni obligacijah bijaše zaščiten il obteren. Govorilo se puk, da će se graditi škola i puteve, ali mjesto toga morade srota plaćati gospodii do dva puta isti živči, što ga je na posudu primio poslednje gladno godinu od zemaljskoga obora. Občinari, siti takova gospodarstva, okrenule lđiju gospodii izabran pred tri godine čisto narodno zastupstvo. Ovo je primilo občinsku upravu ali ujedno i praznu blegajtu, raztepen občinski i wetek i zaščitenu občinu. Da bijahu u takvih okolnostih hrvatskom zastupstvu krila pretričeno,

netreba nam valjda tekak dokazivati. Upravljeni zaduženom občinom, bez novčića u blagajni i bez ikakvog občinskog nameta, jest više nego li težak posao. Pa ipak se usudjuje poreći i listić bacati kamenjem na našu stranku radi grice, što no ga počinila nješta stranka zlom upravom u Žminju! Komu da nepadno pri tom pamet ona poznata naša: preoci i mire, da ona tebi i ne rečeš.

Ako bijalo u Žminju zlo i naopako kašta proučke naši muževi upravu, bilo je stoputno goro u Buzetu. Tom občinom upravljaju sve do prodvo godino pristalo i hrvatskoj poštarsko-pušinskoj gospodiji. Knakto je občina Buzet jedna od najvećih u Istri, tako je žalobica jedna od najvećih u Žminju. Njom upravljuju bukotska gospoda bezprimjernom lakičumnošću tako dugo dok ju i nedovodešu na sam rub propasti. Zaduženi što no riđo do grla, oglobljenu do kostiju, s ogromnim nametom prodadoše Talijani občinu Buzet u narodno ruke. Njihini bivši upravitelji - višinica 50—60 hiljada forinti samo za gradnju cesta i putova. Teksto so občinici novac lijevo i desno, posudjivalo se gdjegod bijalo moguće, a za korist siromašnih občinara u Ž. se baki nista izvelo. Sve to znado glasilo žumaljaskog odbora, buduđe jo i ono nježko ka putu primatit moralno, kako je dogorilo talijanskemu gospodarstvu u Buzetu jedino paradi raznoprnosti i negospodarstva bivših občinskih upravitelja. No nedužno porodko juju zaboravlja na sve te pogreške svojih prijatelja u Buzetu svaljujući sva krivnju na hrvatsku stranku, koja nije pri tom više smrđala nego li onaj, koji se jo judo.

Nikto neće moći kazati — nastavlja poročki listić — da pripadaju talijanski gradjani u nezadnjem služaju u Pazinu, kano i u ostalih služnjih u pokrajinji, stranci neroda, a da su žetiri popi se toliko zvonara i seljaka i dini i zastupnici stranku reda. Izvega što so jo vidilo i što so vidi stvari stoje upravo protivno; da jo talijanska stranka po produji, kulturi i bogatstvu prava stranku, dočim jo ona druga, bar po onih, koji njom ravnaju, ništa drugo nego li fakcija. Činjenico za dokaz tomu jesu dosta jasno i rukopisljeno.

Nama se neće preprijeti s ljudmi, zaslikepheniini mržnjom i strašću o tom, da li jo talijanska ili hrvatska stranka u Istri strankom reda il neroda, do komu je poznato javno djelovanje Talijanah i Hrvatske Istre, i koji hoće, da sudii nepristrane, morati će s nama primati, da je sve dosudaušnje nerede u pokrajinji izazvalo il počinjeni talijanska stranka. Nećemo, da govorimo o pritužbeni proti zemaljskoj upravi ili o narodnih kod občinah, kojima su upravljali ili jošte upravljaju naši narodni protivnici, jer su to sva poznate činjenice, već hocemo da spomenemo, da od hrvatske stranke uobičaje još nitko odsudjen občinski i wetek i zaščitenu občinu. Da bijaju u takvih okolnostih hrvatskom zastupstvu krila pretričeno,

i protudinastičkih demonstracija, bilo s petardama, bombama, piškati i sličnimi, bilo sa govorim, pjesmami i spisima.

Svega toga nalazimo u izobilju u tekovanoj stranci reda porečkog glasila, koje valjda misli, da se red jedino ovimi sredstvima u latri uzdržati mora. Žalostno je u ostalom po takovu stranku reda, koja mora tekak dokazivati, da je ona takova, znači, da njoj nitko poštien togā vjerovati neće. Pa ako ste vi gospodo zbiljak ulturni i bogata stranca reda, a mi kulkavna fakcija, čemu toliki strah pred doporom ljudiš bos kudo i kudišta, kao što nam to toli često primativate? Al di, vi znate i sami dobro gdje je rad a gdje nerad, no pisat vano ne mogu, da zaslijepte prostotu i da zavarata mogućnicu, pomoći kojih ste do sada und nam paževali.

Na koncu članaka pozivljo »L'Istria« o, kr. vladu, da za Boga nedorozvoli, da nadvlada stranca reda, da ono malo fakcije, jer jedino tako, da će se modi bilo kad doći do toli željona mira, a oblasti da do tekak tada modi kazati, da su učinile svoju dužnost.

Neki protivnici učivali su do sada ujek podporu mogućnika, pale uko sada moljaku za ponos, to ne znači drugo, van da pitaju neka će u nama postupa kao se bezpravni stvorovi, proti svakom ljudskom i božjemu zakonu. Najbliza budućnost, t. j. predstojeći zemaljski izbori pokazati će nam, da li biježe dajvolski molba naših protivnika uslijed i dali smo mi Hrvati sa Slovensom slobodni i ravnoopravni državljani austrijski, ili prosto i bezpravno roblije istarsko gospodje.

Što se pak tido farizejskog uzdanja za mirom, opetujemo ovo, što smo toliko puta kazali, da mira i zadovoljstva u Istri neće biti dok se ne bude jednako praviju krojilo Hrvatu i Slovenou kano i Talijanu, dok ne budemo u svemu ravnoopravni sa Talijanijom. Mi takovog talijanskoga mira nećemo pod nijednu cijenu, jer taj neznači drugo nego našu propast, a na poštonu i pravednu nogodbu prijavni smo ujek.

Što je „Pro Patria“.

„Il Nuovo Osservatorio Catolico“ donosi u broju 287 leto dopisa Beca, u kojem, pošto je nešta o katoličkom „Sohvarecino“ tokao, razlučio o poznatom društву „Pro Patria“, prikazujući ga u pravoj njegovoj golotini. Pošto to pitanje baš i nas tiče, donosimo rado ułomak tog dopisa u provodu:

„Dok je u Beču bilo skupština katoličkoga „Sohvarecina“, u Trstu bi držan obdi kongres društva „Pro Patria“. Kako Patrio (domovine)? Ja ne shvaćam.“

Talijani, koji žvu u južnih pokrajinah carinu boje so, da no budu, napadnuti od narodnosti, među kojom se nalaze. I oni se sadržišto u družtvu, kojemu je središće u Roveretu, a čiri se po Tirolu, Goričkom, Istri, Primorju i po Dalmaciji. To društvo, koji hoće, da se zove „Pro Patria“ cilja sa tim, da utemeljuju i uzdržava talijansku školu u spomenutih pokrajinah. Dovle nećemo što da opaci,

držao se svoga prava (P), tu se radi, kako bi se reklo modernom frazom, o borbi za obstanak.

Društvo je priznato od austrijske vlade i urođeno po habsburškim zakonima. Nego ovo društvo u svom blistvu jo političko, naleti se na granicu države, ali mu je moralno središće u Bologni, a zavidi o radu odbora, komu je duša pjesnik „Satana“ profesor Carducci. I na trdanskom kongresu oni, koji raspravljaju, razvukli su u trijumfom občinski kazališta, to avojni jeromisliani oplakivali kako su potlačeni oni, koji ih predstavljaju. Cela namjera državljana oštova se prigodom kazalištnog predstava, koja je bila u duhu liberalizma. Politiku strana društva ostavljaju, to je njegovo posao, nego latnu književnost, da groza hrvata kad promislim, da društvo, kojo je skrovito puno duha Carduccija i njegovih kologa, in vana kaže, da radi o nečemu u pučkih školama. A što je žalostnije, to je, da ovomu društvu pripadaju neki zaslijepljeni katolici i nominirani avojni, i da ga neki dobri ljudi nevećem podržaju. Ili jo sljedi kao i sa „Talijanskim društvom za mlajšu“. I ovo je moglo pomoci nekakog vjerskog interesa, no da dim jo očišć, brzo se odkrilo, a to otvorio oči mnogim.

MI katolici moramo rauzoti dijat položaj, drugovječno postojimo sredstvo, kojim se liberalci služe u svojo zlo svrhu.

Možda krivo sudim, no mislim, da lakrani katolici, a osobito svetočenici, koji pripadaju društvu „Pro Patria“, morali bi dobro ispitati svoju savlost i promisli, da bi mogli svojim primjerom zavesti neoprezno u mrežu državljiva, kojemu je uzdržavanje talijanskog jezika možda jedan odlični avaknko no poglavš. Promisli, da su poglavš ovog društva najveći liberalci u pokrajnjima, gdje se nalaze, vi pak znate što to znači. A promisli pak, da i sami svetočenici hoće, da budu štijimi u zajednici! Voljka nam je potrebna, da nam Bog pravolti pamot!

Ovako piše „Il nuovo Osservatorio Catolico“, kojega se zalaže nemožno kriviti, da piše iz stranih straži, jer je i on talijanski list, a ureduju ga pravi talijanski patrioti. Ovo dakle neko bude na razmisljjanju nečijim svetočenikom i dobrim katolikom, koji zavodni podpozna nepristojno orjevo, kakvi su Orsi i Carducci i njihova liberalna društva. Dađe nećemo reći ništa, već ćemo opovotiti sa bokom dopisljivo, da bi neko, koji pripadaju tom društvu, imali dobro izpitati svoju savlost. Viximus. (K. D.)

Gospodarska zadruga u Kastvu.

Dne 20. ovoga bila je glavna skupština gospodarske zadruge u Kastvu. Prišutna su bila 28 članova, mnogi iz Kastva zabilježeni valjda sajmom, koji se jo onaj dan držao, nisu došli.

Oko 9/4 uran predsjednik otvorio skupštini, pošto su to nekoj novi članovi prijavili i upisali.

G. voditelj A. D. klič prešla slično pismeno izvješće o djelovanju za g. 1888.

Slavna skupština!

O djelovanju gospodarske zadruge u Kastvu čest nam je podati. Vam slijedećo i zvježđe za godinu 1888:

1. Spis i uprava: Zadržani zapisnik izao je tokom godine 73 broja; spisi se despeli redinom od zemaljskoga gospodarstvenog vjeća u Poreču i na kojo je bilo moguće odgovoriti, to je ušinjeno.

Polag dopisa cos. kr. kapitanata Vrsar, od 14. aprila 1888. br. 2004 potvrdilo je visoko c. kr. namještajstvo u Trstu.

* Najveći protivnici katoličkoga vjera i sv. Otca. Op. Ured.

šine ružili, jer da ima u svojoj sredini i žlanova, koju je sud radi kradje odudalo. Naš protivnik nisu ispitivali, dali je ova osuda opravljena i temeljita, prem netroba biti pravnik na raspolaganju; da gornjički i ne može se sadanjavati u činu i kradje. Josip Velon ulazio je proti gornjoj osudi po odvjetnišku g. dru. Dukidić-u priznajući, usled koje je obdužavana u Rovinju dne 8. decembra 1888. glavna ravnoprava. Predsjednikom suda bijaše o. kr. savjetnik Matić i dr. t. predsjednik savjetnik Flegar i pristavi O Allegari i Potronio. Ovo prizvano sudstvo promislo je Josipa Velona nekrivim prekršajem kradje, oslobodilo ga platenja troškova i ikodd, te odpravilo dr. Egida Mracku sa svojim zahvaljem odštete "na civilnim" put pravdo. Sa zadovoljstvom imamo spomenuti, kako je o. kr. prisavil sud u Rovinju nadovoljno pravu i pravici. Kad bi imali koliko pravednosti talijanski ljetiti, to, bl. moral javiti i uspali druge molbe, koja je uspostavile čast i poštenu Josipa Velona. No to bi bilo unauđed od njih traditi.

datom i svoga prvaka, narodnog zastupnika na hrvatskoj abzoru i odvjetniku odvjetnika g. Erasma Bardića. Glasovalo je u svomu 376. laborniku, od kojih je Cossulich dobio 240, Benzan 140 glasova. Naš prvak dobio je 55 glasova, što je svakako zanimiv pojav, ako se uvaži, kako madjarske podrepnice na Ricci reše na sve što je hrvatsko, kao djavaš na svetu vodu. Radostno bilježimo dakle ovaj pojav, koji "nam svjedodi o napredku hrvatske misli na Ricci.

Nada trgovacko-obrtnička komora držala je proslod događaj izvanrednu sjednicu, koja bijaše prilično burna, pošto se je više prisutnjih gorko potušilo na madjarsku vježbu, što je ova povređena zanemarila. trgovacku mornaricu na jedro. Primenjen bijaše izvorne rasprave predlog, da se predsjedništvo, braćanstvo, obrati vojnom ministarstvu i trgovine i Pošti, da bi ovo neodydaljeno obustavilo pokiranje poreza za brodove na jedru i da se istru, porezni zastatok, koji duguju vlastnici brodova. Nepštan bi odložen. Ne se napred, ried-

Občinski Izbori na Dubašnici. Nadi občinski laporij bježaju uslijed utoka „goranjih“ uništiti, a sud su opet raspisani novi. Koliko se može predviđati, bit će na žalost, bježe ovač put još teška. U oboju o mruži, što bi bilo najviše teljeti, nema ni govorja. Koliko je stvar napeta vidi se odato, što su nija posjele žabore još nijednu sjednicu u mružu raspliši, kad dođe koja tučka na prstres, koja se nedopada jedinim ili drugim, tad protivnički pobijegnu u sjednicu i ova se nemotivo podostatnog broja nastupnika obudržavati. Isto politički komesari nije mogao nista opraviti, jer se i u njegovu prijedlogu odustalo iz sjednice. Na odpor pripravljaju se koliko jedan, toliko drugi, ali u pobjedi nemuku se još nista stalno zaključiti. — Njusko troba, da Isugubi, a taj pitamo Vas svuobdinar, koja Vam koristi od nosloga? Da nebude se u Vašem smutnjem koji treći korist vukao, kao što se obično ogodjaje? Mi Vam opet poručujemo, da se složite i da neštušujte kojekakvih mutikaša, koji pod krlikom prijateljevta, radio samo za svoj šep. Kad bi naša vrijedna, tad bi svaka deta izabrala svog čovjeka, a za ovo bi pak svaki ukupno glosavio! Ovi pak su jasno bi dati občini ono hrvatsko lice, koje ju po božjim i ljudskim zakonima idu. Ne mojte, da Vas budu proklinjali Vaša djeca, što ćete se krivo staze ulovili, jer što broj dođe, a dobro se pomalo vratio. Popustite svakoj u načem i milje još gotov. Doko da, obiljetnito ne ovo!

Le SV. Petar u Šumel piše nam prijatelj, seljak 20. t. m. Kako je pred njoj koliko dana javila porečka „laža i lopta“ slavljajući u Talljanu u Panisu svoju „Pro Patriu“ ne plukom. Njekoliko dana prije tog slavljenja došli su pasinaci Talljanidi u vorom i kodjim u sv. Peter poblati lovci u bliznici, da nekito avu plesonjou. Tom egodom pokazali su li „Propatrljoti“ jako malo udruženja, jo u tu bliskenu avu „Patriju“. Drugi dan sa slavljenjem hijoli su u Talljanidu na Krejeli pokazati nam kmotovom, kakvih njih je vrstanost podao. Svetopatački brdjan i lovci, slavio „Pro Patriu“. Dne 14. ovoga mjeseca t. j. drugi dan sa slavljenjem „Patrije“ došlo je smo u 11 sati u jutro njekoliko Talljanida koljenničkih vlastika. Sa kolodvora vukli su se 110 nosači kulture (11) napram trgu, višeđu i pjevajući kao pomamni one nosarne riječi „po rodu figure . . . dol sciavit“. Znaјto, da njim je pri tom divnom (!) pjevanju pomagao i pasinaci stidljivi spol. — Posljedno došla jedna kodjina, a kad se imala ova vlastika, podeli su onako komaditom, kao što i pri dolasku. Jeden između drustvenih usko je Aixton (muškalna sprava), pa tako sviranju po trgu sed am, sed tamio, kao kretog i va ova, a drugi kao je poblati ratni milostinju k soljskom sa „Pro Patriu“. Budući da kudi talljala nita nista dobiti.

U Sovinjaku, polovicom janara, Prosto godino imali smo hvala Bogu u obilju hrastnoga vina, ali na žalost i novoj godini nismo nikud i nikamo s njim. Od avili gospodarali prodali su svoje vino samo 4-5 od njih, a svih ostalih gledaju ispod ruke, kako li dodi odakle kakov trgovac, koji bi njim donio koju fortuna, da mogu platiti svakojako porazu i namute. No do sada bilo je usamljeno našo dočkanju. Pak što mislite, koji bi mogao biti urok, da neka ljetos neopsegduju trgovci s vinom? Držimo skoro za stalno, da su i u tom blatu prati naših narodnih proizvoda. Kad doduš naimo naš brada slovenski trgovci iz Kranjske, Gorice, Kraša itd., u naše strane, da si nezavodno dobre i joština vina, dodokrajli ih buzački šarenjac ispod Buzeta, pak njim ujeku i mašu, da u Sovinjaku neima vina, da je ovđe bila tuka, da je opalo liče prije trgovate, da vino neima pravoga ukusa itd., itd., a to jedino za to, da nam se osvetio što neupušćamo u talijanski cog i što nebi kod nas ništa mogli zasluziti, jer bismo mi sami prodano vino popoljali na kolodvor.

Buduć do kog, takođe nije nate dobiti, otiđo pred stan mnogo daleko, g. Šupnik, takođe stano prenijedati. Gosp. Šupnik pada našao je kojekojičko i ludorije mireno noudgovarajuće mista. Vidiđi, da g. Šupnik preuzeo njihovo blutavo ponadnje, stano pjevati: „longo capotto e colar“ i hitati klobuk u prokor g. Šupnika. Povukli su natrag u svojo društvo, vidući se svegje gria: „M... da al Oranje... m... da al Oroat, al Russi, e tutti soli in...“ evviva Pro Patria! evviva l' Istria! itd. Kad su u Hrvašku imimo crkva klonili su, klanjali se i kršeli crkvu, te napokon i vikali: „Evviva S. Pietro e Paolo, requiescant in pace!“ Jedan opazni soljaka, podijeknjemu i ređo mu: „Adesso gayamente in ovo da discorre!“ Soljak mu bladnokrvno odgovorio: „Diskur kamo vrageš, ma ja to ne razumim!“ Ted mu kazao Talijanđad: „Zapisito se vna Pro Patria!“ pak vam nose bit trebare, plaćat nistore nici jednog vrage, zas mi nismo kako Hrvati, midajemo za njeg i pitajmo se veljimo!“ itd.

Gledajući na ludorije pasirskih ju-

Upozorujemo dakle gospodu trgovcu, koji su jur imalo dolaziti, da novjeraju tajanskim lisičicom, kojo bi nas radij vidjelo u najvodoj bledi i novolji, nego li da živimo život ljudišta. Tko treba vina zdrava, tođina i jestina, bilo crna ili bijela u izobilju, naći će ga ovdje, a mi mu jasnoću, da se neće kajati. Želi li bijegod o tom tođenjih vještih, neka se izvoli obratiti na gospodinu župnika ili na gosp. obč. savjetnika Zigante Ivana u Sovinjaku, koji će dragu vojne svakomu trgovcu ići na ruku. Molimo konzervi slovenske dasopisac, da izvoli ujeti na zmanje ovu vlast, to da ju po mogućnosti svojim etatitalem probije.

Gledajući to ludovanje pažnjeni junaka, nezačudili se nimalo znajući, da izoslovinu silnu moć i da su to delje imale kuraže, jerbo nobijajuši nikoga na trgu. A vjore mi, da bi bila samo dva tri eseljaka, ove gadne rieči čula, bili bi se Talijanđaci pametniji ponosili, ili pakso svoja krvnjaka kopita vrzo pobrali.

S e l j a k - m o t c i t o l j .

Iz Medulinia piše nam prijatelj 19. 6. m. Imali bismo, gosp. uređničo, na kojotu potužiti se i običirno izjadati. Vam se, nismo saznaući, da noćna nikad preoblinu prostorija u miloj našoj "Slogi" te da nastoji drugim krajovom naše Istre "zadovoljiti" stoga ograničujemo se za danas samo na no-

Iz Bliske pišu nam 21. t. m. Naši slavni oci domovinog zadobito prekujući dva nova člana. Obavio so naime nekadašnji izbor dvojice gradskih zastupnika. Vladajuća stranka kandidirala je g. dr. Ivana Benkusa, koji ju svršao gimnazijalne nauke na hrvatskoj gimnaziji odvje, i medicinsku fakultet u Gracu, te g. Vjekoslava Viteza Cosačića. Rječki Hrvati postavili su kandi-

Da smo kojom nezadovoljstvom Talijani ili njihove podpredstavice, bili, bismo imali ved odavna poštu, a ovako čomo za njom jošto dugo učekati.

lenu kupniku, no postediti demeo ga, jer je starao i prištala talijanskoj stranki, da nam se nepredbacati, da ga napadamo radi politike, lutit demeo radje za sada o njemu.

Ako već i šutimo o njemu, nemožemo preuštiti nješto o našem gosp. učitelju. On nije starao niti Talijan, pak nam je važda slobodno, da mu prigovorimo u onom, u demu bi nam morao biti uđeteljem. U njegovoj se nultme obitljii govorili skoro inkludivo talijanski, promata "jo on i nje" gova vredna gospodja hrvatskog roda i jezika. Nedomo uavrditi, da to bine iz učenja ruskog jezika, koj bi morao dan danas poznavati s raznih razloga svaki izobrazbeni Slaven. Kako mi Hrvati, Slovensci i Česi, pišu i Rusi krasan svoj jezik etimologijom nadinom i zaradi toga je naš veoma laskav prijutišto se tomu svjetloskomu jeziku. Najveđu potekškou zadava naš pak do učenja tog jezika naglasak ili akcenat. U navedenoj knjizi doskôdeno je pako i tomu, jer je u njoj oznađen naglašak raznogutimi slovi, a vrhu toga naglašak raznijutimi mjesto, raznih prekrasnili umotvora najboljih ruskih pisaca.

mršnje do našeg krasnog Josika, ali toga
nomara li nehnjava do naše najveće sve-
tinje nemosimo mu tako lakše premundati.
Koje kavki obiski u mošči i nestomešči
strah pred gospodom, nije ovđe na mje-
stu, jer poston dojvlek nemaze od posle-
njaka sahtjevala, da satanj materinje milice,
koji bivše zadobijen i odbranjen. On je
učitelj hrvatske škole, rodom Hrvat pak
bi nam morao biti usuron rodoljubija
hrvatskoga, pa to nemosa biti dok zapo-
zimam se s njim.

Obzirom na to i budući da se nazivaju
u knjizi tollko poučne materijala o ruskoj
literaturi, koliko ga jo težko naći u sličnih
distantan - u njoj su bo zastupani: Za-
kovskij, Krylov, Dmitrov, Aksakov, Kolcov
i Karazin, Puškin, Dalijsiv, Lermontov i
Gogolj - no možemo lno, nego toplo
preporučiti tu knjigu svim onim, koji žele
u kratko vremeno i temeljito naučiti tollko
krasni ruski jezik.

Dopisnica uredništva.

Imademo — kako rekoh — hrvatsku školu, ali znate; da se na zgradilje "Bepić talijanski naplat: "Škola popularna" to bi avatko morao pomisliti, da smo Talijani i da jo nade škole talijanske. Upozorujemo na ovu nezapadobu ono, na koje to spada, a ne bude li pomoglo prijateljska opomaka, udariti demu drugim putom.

Niti jedan od učiteljaka univjesom ne

Prijateju J. M. Vuku žalitiju i počinju oricom "stalari" prelobiti domo kad bude tomu pravo vremena. Kako je, u ovoj formi ili kao "glas govor" i u ono kotare, kojim vladaju joštu književnost. Da ne man sutrava...

Niti našom obdinekom upravom nemoćemo se, što ne tiče hrvatskoga Josika, polvaljati. Govori se i razpravlja u sjeđnicah, hrvatski, a piše se talijanski! Zar nije ovo smiješno? Pi Ljudi božji, ostavite svakomu svoje, a Še su drati našu didonu starinu, Kojekako oglasi; narodbo, poslvi itd., dolazi nam sve u talijanskem! Josiku, a naš poglavac čita to na trgu mjesto da apis vrati onomu, koji mu ga je posao da sačinjavaon, da mu se piše u jesiku puka. Trebalo bi nam dasklo viroviti, ponositi i erđanosti, da se izbavimo tudjinske, koja nas davci u orki, školi i na glavarskim kao gredna mora. Nu o tom i o kojednom drugom drugi put.

Hrvat-milijunar u Šeelandu. „Hrvat-milijunar“ u Šeelandu. „Hrvat-

skoj" pokušao je Bakra. Neki pomorski kapetan Karina je Kraljevico u hrvatskom primorju, očekujući da Marićicom rodjonom Modanidu je Kostremo sv. Barbaru, s kojom treba imati dva sinova. Tomu i Jožu, ukreao se bulog; us hrvatski podvezir Vam so proporcionalno nadalje:

jo imao uva vina, koju i već je kupio pred 25 godinama na brod za Kitaj. Prije pola godine, a ozdraviv prozeo je u Australiju, a od onud na otok Šeeland u grad Auckland. Tu nuda tegovani o nastavljaju Šeriffom koji nije gotovo, da li će biti prijetljivo imati sa rada pravilo posta, ali do kralja dog da, već jo radija dosta napredovala. Živjeli svijet! Opatija!

B. R. je deč. mit se živo vzděl. Dneš
dřížno rodu i sobě na čest!

Od 10. januara do 20. januara 1850. pristojna
nam predstavljati A. A. Untio za II. s. 88. i pred-
staviti, da se ne mogu Vaku recenzirati.

svojim ni rječi. Tok preć pot godina posla dovršit 800 (proglađajte malko Vaše recepte) svomu obiteljskom sinu Josi 800 for. — V. D. Unije je Bb (isto tako) — B. A. Pazin je 88 (učiniti je možato) B. dr. I. Karlović je I. — Preć da mjesec obali i pisa ne daju, — B. B. Lukić je II. u. 88 — B. A. Mordac je

— Pred dva mjeseca obuli plas po očiju, tojim posla gotovino do Alokaandrija, a obakrno karto do Aucklanda. Buduć da

starljegu sine nobijao kod kuća — oba su bo ved pomorski podkapotani — od- maličuju tako, rade nekako i tadašnje stanje.

plovisá tek pred nekoliko týždňami onamo. Dôvodevši u Sydney v Austráliji žúju, da im jo etiac umro – takto pišu sinovi odanlo

Vas bolja od naše sreće! — Gradičić, Ustanovitelj na račun 80 f. do 11. II. N. Gržanović za 89
M. Modrić za I. s. 89 — J. N. Omlinski za II. I.
sa sklo. do Luka Špolja — J. R. Berzic za 90

tražila jo već od pokojnikovo supruga, odnosno od župničkoga ureda krasnij i vjedan list i to je odgovarjalo — bit će za S. Blj. da kakve želije? — J. K. Borčić kaže da je
A. I. Sinj za l. s. 89 — J. A. Kastav za l. s. 89 — J. ud. M. Opatilju za 89 — J. A. Ljubljana za 89 — S. I. Bljajov za 89 — I. R. Kastav za

cani ist i to je upravljeno — jo, ce za staricu Marijolu dobro, a još bolje za vredno, joj sinove Jožu i Tomu. Štreno
vrijedno, tamo učim se.

sili božju ovaca. Spretan đovjok može tim strojem ostrići na dan preko 140 ovaca. Stroj ni naimanio neostredujuće kože, tako se eo
brinj za J. s 80 - K. J. Zimnj za J. s 80 -
J. Sušnja za I. s 80 - Ključnik "Oltanica"
prije dovrst 80 - M. S. Pažin za 80 -
M. Bv. Petar u Šumi za 80 - M. I. Borsod

Stroj ni najmanjo neobstecjujo koz, sto so dogajajo, ako so ovcu strižu likarama.

Književnost

Harambaša sa ognjenjem licom.
Harambaša je u vremenu kada je
rodila Cítrona za I. s. 89 — P. F. Kopar —
Pazin "Austria" za I. s. 89 — P. D. Thor-

Romantična pripovijest iz hrvatskoga života na početku ovoga stoljeća. Napisao Ilijanović Tiskom i nakladiom J. B. Stieglera u srednjemstvu za I., s. 89 - Potrovaradinski gradski pogl." sa 80 - Podgrad "bral državu za 80 - P. A. Sonj za 80 (titlo) - P. D. Zagradski "tit." sa 80 - Božica potro... tit. sa 80

Ruskie pisateli v vyborie
i ugrabujutsja dlia škol od V.
Martynovskago. Tiflis 1888. Izdanie
vtoroe. (400 strana u osmerci. Prodava:
Soviet, Knjazevi i Lankadze 3, L. S. S. C. R.
u Tiflissku.)

Književnost:

II. ram b a ū sa ognjenim licem.
Romantična pripoviest iz hrvatskoga života
na podčeku ovoga stoljeća. Napisao Ilija
Sević. Tiskom i nakladom J. B. Stieglera
u Varazdinu.

Ruskie pisateli i vyborje
i obrabotuju dlya škola d. V.
Martynovskago. Tiflis 1888. Izdanie
vtorooe. (400 strana u osmero). Prodava:
M. Porec za I. s. 80 — Puškin Crt. za prvi
M. P. Milne za 80 — R. N. Singer za
89 — R. N. Malina za 89 — R. N. Mak-
leish za 89 — R. J. Skranda za 89 — R.
Bergd na radun 89 f. 3 (tjed. god. for. 5 x 8)
S. J. Predloka na I. s. 80 — Smj. nov. 84.
S. P. Malinska za 89 — S. F. Vlajcan za

